

denne Afgift som et Paalæg paa Skibsfarten; det er et Bidrag for bestemte Eiendomsbesiddere, nemlig Skibsrederne, og jeg kan ikke betragte det som en Afgift paa Skibsfarten, da det i saa Fald maatte fremtræde mere i Form af en directe end som her af en indirecte Skat. Jeg er ikke i Stand til for Aaret 1849 at oplyse med den Udførlighed, som Tabellen for 1848 indeholder, hvorledes Skibsfarten i nævnte Aar har stillet sig; men det Indtryk, som de paagældende Forhold have gjort paa mig under Administrationen i Aarets Løb, er det, at Skibsfarten ingenlunde er aflaget i 1849 imod de foregaaende Aar. Jeg maa ogsaa bemærke, at i mine Tanker har den Banskfælg, som Søfarten har havt under Krigen ved at faae det fornødne Antal Søfolk, havt en langt større Betænkelse end den Omstændighed, at enkelte Skibe have ligget stille, men jeg betragter det ikke som en væsentlig Indvending, da jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ikke kan betragtes som en Afgift for Skibsfarten, men for Skibsrederne, og at Skibsrederne i det Hele ville kunne bære en saadan Afgift som den foreslaaede, og derfor troer jeg foruden disse Omstændigheder, som den ærede Ordfører allerede har anført, ogsaa at kunne henvise til en Sammenligning af, hvorledes Skibsrederne have tilladt i Aarets Løb. Jeg skal saaledes tillade mig at anføre, at i 1839 var den samlede Drægtighed af Danmarks Skibe 32,716 Commercialæster, og dernæst var den steget saaledes, at den i 1847 var 41,878 Commercialæster og i 1848, som bemærket, 42,974 Commercialæster. I det Hele taget troer jeg saaledes ikke, at denne Afgift har nogen væsentlig Betænkelse, og jeg maa ogsaa med den ærede Ordfører være enig i, at det, specielt hvad Svendborg angaaer, heller ingen Betænkelse har. Det er nemlig meget rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det ikke er Svendborg Byalene, som kommer til at erlægge det store Be-

løb, men Svendborg Loddistrict, fordi det er hele Loddistrictet, hvis Skibe ere indførte i Svendborg Skibsregistre, og det er, som bekendt, et af de Loddistricter, hvor Skibsrederiets blomstrer stærkere end næsten noget andet Sted i Danmark. Derimod er der vel andre Egne af Landet, nemlig Bornholm, som allerede anført, men fornemmelig Fanø, som især vil irykkes af denne Afgift. Fanø har saaledes et Commercialæsteanstal af 2,264½ Læster og det er vist nok, at efter det Forhold vil Trykket være overordentligt stort. Der kunde derfor maaskee være Anledning til at vise denne De nogen Lempelse, under hvilken Form dette end kunde skee, hvilket maa være forbeholdt en nærmere Overveelse. Jeg maa iøvrigt tillade mig at gøre opmærksom paa, at der kan være Banskfælg for bundne med at opkræve denne Afgift, thi det er ingenlunde let at træffe enhver Skibsreder. Som bekendt er der en stor Deel af de danske Skibe, som fare hele Aaret om, og ofte i flere Aar. Ikke komme hjem, og der kunne saaledes opstaa Banskfælg, som endnu ikke aldeles kunne bedømmes i deres fulde Omfang. Men jeg troer, at naar man fastsætter en vis Termin for Opkrævningen af Skatten, vilde disse Banskfælg derved kunne imødekømmes. Det er ogsaa en Selvfølge, at der maatte finde en Executionsvang og Fortrinsret for Betalingen Sted, saa at man kunde holde sig til vedkommende Rheders øvrige Eiendom paa det Sted, hvor Skibet er indført i Skibsregistrene, hvis han ikke godvillig vil betale Skatten. Der er ogsaa blevet anført, at man kunde eludere Afgiften ved at lade sit Skib overføre fra eet Skibsregister til et andet, og navnlig overføre det paa et Skibsregister i Hertugdømmerne, hvilket er Noget, der lader sig iværksætte paa en meget simpel Maade; jeg har imidlertid ikke troet, at man burde tillægge denne Indvending den Vægt, at man af den Grund skulde stemme derimod.